

Áldott, aki jő az Úrnak nevében, az Izraelnek ama királya, vagy szaggassuk le magunkról bilincseit, és dobjuk le a köteleit! (Ján 12:13. és Zsolt 2: 3)

Virágvasárnapra készülve, böjt 5. úrnapiján. 2021. március 21.

Ige: Akkor elmozdították a követ. Jézus pedig felemelte a szemét az égre, és azt mondta:

- Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál engem. Tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz engem, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem. Miután ezeket mondta, hangosan kiáltott:
- Lázár, jöjj ki! És kijött a halott, keze-lába pólyába csavarva és az arca kendővel körülkötve. Akkor így szólt hozzájuk Jézus: Vegyétek le róla, hadd menjen!

Sokan hittek akkor benne azok közül a zsidók közül, akik Máriához mentek, és látták, amit tett. Némelyek pedig közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, mit tett Jézus. Akkor a főpapok és a farizeusok összehívták a nagytanácsot, és így szóltak:

- Mit tegyünk? Ez az ember sok csodajelet tesz. Ha tovább hagyjuk őt, mindenki hinni fog benne, és eljönnek majd a rómaiak, és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet. Közülük az egyik, Kajafás, aki főpap volt abban az esztendőben, azt mondta nekik:
- Ti semmit sem tudtok! Meg sem gondoljátok, hogy jobb nektek, hogy egy ember haljon meg a népért, mint hogy az egész nép elveszen.

Ezt pedig nem magától mondta, hanem mert abban az esztendőben főpap volt, és megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a népért, és nemcsak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit egybegyűjtse. Attól a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik. Jézus azért nem járt többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elment onnan a pusztához közeli vidékre, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott a tanítványaival. Közel volt pedig a zsidók húsvétja, és a vidékről sokan mentek fel Jeruzsálembe húsvét előtt, hogy megtisztuljanak. Keresték azért Jézust, és a templomban állva egymás között így beszéltek:

- Mit gondoltok, már fel se jön az ünnepre?

A főpapok és a farizeusok pedig parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse, hogy elfoghassák.” János 11: 41-57

„A zsidók közül azért nagy sokaság értesült arról, hogy ő ott van: és oda mentek nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halálból. A papifejedelmek pedig arról tanácskoztak, hogy Lázárt is megölik; Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta mentek oda és hittek a Jézusban.” Ján 12:9-11.

A hallott történet eseményének ideje Urunk virágvasárnapi bevonulását megelőző héten, pontosan húsvét előtt hat nappal¹ történtek, a cselekményszínhelye pedig Jeruzsálem. Máté a karácsonyi történet kapcsán feljegyzi, hogy a Messiás király megérkezésének hírére felbolydult és megháborodott [ταράσσω (tarasszó) 1) felkavar, megzavar, megráz 2) zavarba hoz, megrémít, nyugtalanít] az egész város (Máté 2: 3).

Mondanom sem kell, hogy ugyanaz a város, most, Jézus fizikai jelenlétében ezerszer jobban átadta magát az elmeháborodottság nagy tébolyának. Tanuljuk jól meg, hogy akkor, amikor és ott, ahol Krisztus a maga teljhatalmával jelen van, cselekvően pedig rendkívül közel van, minden ellensége, még a legutolsó (1Korintus 15: 26) is, lelepleződik. Lehull róluk minden lepel, az Isten gyűlöletének minden maszkiája és álarca, bizony veszett ebekként mutatják ki a foguk fehérjét,

¹ Jézus azért hat nappal a húsvét előtt méne Bethániába, ahol a megholt Lázár vala, akit feltámasztott a halálból. Ján 12:1

amikor a halál szolgálatában álló következetes tetteikkel, tapossák lábbal a számukra is felragyogó kegyelmet és a saját kezükkel írják alá és pecsételik meg a kárhoztatásukat!

A város egyik, és itt jegyzem meg, hogy számszerűsítve a jobb és nagyobbik fele a Messiás fogadásra készen, ünneplőbe öltöztette a szívét és boldogan várta azt a Messiás Jézust, aki által élővé lett a halott. A város másik fele, a számokat tekintve a kisebb rész, de a befolyás szerint a halál erőinek szolgálatában álló sötét oldala viszont eltökélt volt abban, hogy megölje azt, aki által Betániában élővé lett a halott, sőt Lázár személyében a megholtat is megöljék, aki minden szem látására, Krisztus által élve él!

Látnunk kell, hogy hatalmas tömegek özönlöttek a városba, hogy a megtisztulási istentiszteleteken vegyenek részt és felkészüljenek húsvét üzenetének, a nagy szabadításnak a befogadására, esetünkben szó szerinti a halottat feltámasztó Messiás Jézus fogadására. Abban a városban akkor és ott láthatóvá lett *az élő, aki halott volt*², és az ember Fia Jézus, aki alázatos és számár hátán vonul be Jeruzsálembe, hogy beteljesüljön minden, amit az Úr a próféták által szolt. A Messiást fogadó igazán ünneplő város bizonyágtételét így összegezte számunkra János evangélista:

„Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta mentek oda és hittek a Jézusban.” Ján 12:11.

„A sokaság azért, amely ő vele volt, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyágot tett. Azért is ment ő elébe a sokaság, mivel hallotta, hogy ezt a csodát cselekedte.” Ján 12:17-18.

„És aki látta, bizonyágot tett, és igaz az ő tanúbizonyága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek.” Ján 19:35. Mindez a legtömörebben így hangzik:

„Hozsánna: Aldott, aki jó az Úrnak nevében, az Izraelnek ama királya!” Ján 12:13.

Ennek az ünnepre készülő városnak tehát volt egy másik, egy felbolydult és rettentően sötét arca is, mely mögött gyilkos törekvések erői dolgoztak. Ők el akarják tüntetni Jézus lábnyomait, mindent, ami Jézusra emlékeztet. Lázár, aki halott volt, de a Krisztusnak bizonyuló Jézus által élve él, Krisztushoz vonzott másokat is.³ Sokan akarták látni ezt a Lázárt, aki Krisztust által él! Isten ádáz ellenfelei éppen ezt akarják megakadályozni! Ők azok, akik átok alatt (Apcs 23:12-13;21 és Máté 27:25) arra kényszerítik magukat, hogy bármi áron meg nem történté tegyék az Isten Krisztusban megjelent evangéliumát, Krisztus halál feletti hatalmát, úgy, mintha Isten Fia, Jézusban nem öltött volna testet, nem tett volna messiási csodákat és jeleket, mintha nem bizonyult volna Krisztusnak, mintha nem szerzett volna nekünk váltságshalálával és feltámasztásával kegyelmet, bűnbocsánatot és örök életet.

Eme gyilkos erők törekvésének a neve János evangélista szerint a következő:

- „Öljük meg (Luk 20:14; vö.: János 11: 47-51 és 57) azt, aki hatalma szavával élővé tette Lázárt, a holtat, aki Ő általa élve él,”⁴ azaz számoljuk le végre és örökre a megfeszített, de feltámadott Messiás hitet valló keresztyénséggel és világával, mindennel, ami Krisztusra és Istenre emlékeztet! Mindezt a Zsolt 2: 2-3 verse így summázza:
„Fölkerekednek a föld királyai, és a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és fölkentje ellen: Szaggassuk le bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket!”

Igen, pontosan ez történt az akkori világ nagy szellemi központjában, Jeruzsálemben, mely akkori gonosz tettiben Szodoma és Egyiptom lett (Jel 11:8)! A kérdés az, hogy mindez ott véget ért,

² És az Élő; pedig halott valék, és ímé élek örökkön örökké Ámen, és nálam vannak a pokolnak és a halálnak kulcsai. Jel 1:18.

³ Vö.: Visky Ferenc: Méz a sziklából. Koinónia Kolozsvár 2003. oldal 453 (október 31 napi áhítat).

⁴ A papifejedelmek pedig tanácskoznak, hogy Lázárt is megöljék. Ján 12:10.

vagy ugyanezen erőknek most mi vagyunk kiszolgáltatva, az igazság és a hazugság, az élet és a halál pedig felettünk, sőt bennünk csap össze egy utolsó nagy ütközetben?

Amint azt jól sejtjük ez az ádáz háború akkor és ott nem ért véget. Krisztus (a Messiás) és Ő általa életre keltett népének, az anyaszentegyház megölésének, nem létezővé tételének ördögi és sátáni (Jel 12: 1-18) törekvései azóta sem szűntek meg, sokkal inkább napjainkban fellángolni és elhatalmasodni látszanak. Meggyőződésem, hogy napjainkban mi a narratívák ádáz harcának, a végkifejletig elmenő kegyetlen háborújában élünk. Az „Öljük meg azt, aki hatalma szavával élővé tette a holtat és a holtat, ki Ő általa élve él!” titkos program és hadműveletnek nemcsak, hogy fut, de végső beteljesedése előtt áll, legalább is itt Európában és az USA-ban. De mi áll vele szemtől szemben? A mi Urunk Jézus Krisztus, aki így szól:

- „Én vagyok az Alfa és az Ómega (a kezdet és a vég), ezt mondja az Úr, az Isten, aki van, aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható.” Jelenések 1: 8. „Ne félj, én vagyok az első és az utolsó és az élő, pedig halott voltam, és íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és pokol kulcsai. Jel 1: 18.

„Íme, eljön a felhőkkel, és minden szem meglátja őt, még azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Amen. Jel 1: 7.

Vajon kinek a szólását, narrációját fogjuk befogadni és követni? A Messiást váró Jeruzsálem akkor a próféták által szolt Igéket fogadta be, ezért áldott örömmel üdvözölték Jézust, a királyok Királyát és a felkentek Felkentjét. Isten ellenségei azonban akkor és ott holtan akarták látni Jézust és mindent, ami ő rá emlékeztetett!

Nos tehát mit itt és most, kinek a beszédét fogadjuk el? Azokét, akik átszegezve és holtnak akarják látni az Isten Messiását (Krisztusát), vagy magát az Urat akarjuk látni, aki most is a királyok Királya. Ő a kezdet és a vég, aki van, aki volt, és aki eljövendő, a Mindenható. Aki az első és az utolsó és az élő, pedig halott volt, de íme, éle örökkön-örökké, és nála vannak a halál és pokol kulcsai?

Az Isten igazságát (Róm 1:16-17) követjük hát az életre, vagy a kezdettől fogva embergyilkos (Ján 8:44) hazugságát (Róm 1:18) a halálra? (5Móz 30:15-20)

Nagyon nehéz kimondanom, de a karantén állapot is, valójában a nem létezővé tevés folyamatának áldatlan része, hiszen a virtuális tér talajvesztett „istentisztelete” egy dimenzióitól megfosztott istentisztelet, többek közt azért mert nincs megremegő föld a hívek lába alatt,⁵ mely rosszat egyedül csak az Úr tud jóvá és áldássá átváltoztatni!⁶

Sajnos véres történelmi múltunkból jól ismerjük az Isten-gyilkos ateista hatalom eltüntetői eszköztárát. Kultúra és fizikai templom-rombolás. Minden szintű birtok és vagyonekbobzás, anyagi egzisztencia brutális felszámolása. Börtön, vallató és kínzókamra, sötétzárka, gulág, krematórium halálgyárával felszerelt koncentrációs lágerek, koncepciók perek jogfosztásai, halálos ítéletei. A Krisztustanúk minden társadalmi rétegben történő lefejezése, a keresztyén misszió felszámolása, a szeretetszolgálatok megsemmisítése, hogy végre senki se legyen többé, aki a Krisztus Jézus nevében a teljesség erejével és hatalmával szóljon és cselekedjen⁷!

⁵ És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala. Apcs 4:31.

⁶ Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, [de] Isten azt jóra gondolta [fordítani], hogy cselekedjék úgy amint ma, hogy sok nép életét megtartsa. 1Móz 50:20.

⁷ De hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegezzük meg őket, hogy többé egy embernek se szóljanak ebben a névben. Azért beszólítván őket, megparancsolák nekik, hogy teljességgel ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében. Péter és János pedig felelvén, mondának nekik: Vajjon igaz dolog-e Isten előtt, rátok

Kétezer évvel ezelőtt ez a történet úgy végződött, ahogy Dániel próféta által az Úr előre megmondta, idézem:

„(...) Kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz [mintegy] vízözön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak (értsük alatta a templomoz kötött istentiszteletet!), és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatározottat, a pusztítóra szakad.” Dán 9:26-27.

Akkor Krisztus Urunk ezt is mondta:

- **„Én pedig, ha fölemeltem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.”** János 12: 32.

Bizony, kétezer év alatt hatalmas népet vonzott Krisztus magához, vezetett át a halálból az életbe (János 5: 24-25). A Messiás és magához vonzott népe eltüntetésére ellen folyó háború tehát a vég eljövételéig tart, a Vég pedig a mi Urunk!

Ne rettegjünk⁸ hát, ha naponkénti élettapasztalatunkká az lett, hogy felemeltünk és ott lebegünk a virtuális tér talajvesztett rémületes állapotában, hisz ez is annak a háborúnak része, amiről már Dániel is szólt. A *szövetség* (Dán 9: 26) pedig, vagy ha úgy tetszik „fegyverszünet”, ami eddig úgy, ahogy megtűrte az anyaszentegyházat a földön, íme, most felbomlani látszik. Most következik az, hogy az „enyészet”, amit Urunk megígért, nem mi reánk, hanem a bennünket pusztítóra szakad. Urunknak az egyháznak tett ígérete az, hogy a pokol kapui sem vehetnek felette diadalt (Máté 16:18)!

Sion, vagyis az anyaszentegyház ős ellensége a nagy Babilon. A mártírok véréből „élő” nagy város pusztulásáról (Jelenések 18-19) Krisztus Urunk nemcsak beszélt, hanem a végét is megmutatta, ahogyan a helyünket is a mennyei Jeruzsálemben (Jelenések 21-22: 5). Számunkra most van az az óra, amikor ezt mondja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus:

- „Mikor pedig ezek (az egyház-felszámolási projektek) kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a ti fejéteket; mert elközelgett [ἐγγίζω (engidzó)] a ti váltságotok.” Luk 21:28.

Bizony, gyűlölöink özvívnyai fenyegetései közepette látnunk kell, hogy váltságunk beteljesedik! István vértanú a kivégzésekor megemlékezett Jézusnak eme szavairól és feltekintett. Láta a megnyílt eget és Krisztust az Isten jobbán állni (Apcs 7:55).

A végső és teljes beteljesedésig nézzünk fel Istvánnal együtt a mennyekbe, az Úr Igéje által megnyíló mennybe és lássuk meg Mindenható Urunkat, hogy már felállt a trónjáról, sőt már el is indult, alászállt a mostani események átláthatatlan felhőjébe, hogy ígérete szerint velünk legyen (Máté 28: 20) a világ végezetéig és értünk jöjjön, hogy mindörökké magához vegyen! Ámen.

hallgatnunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg! Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk. Apcs 4:17-20.

⁸ Szeretteim, ne rémüljétek meg attól a tűztől, amely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek; Sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, **örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek!** Boldogok [vagyatok], ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, [amit] amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt. Mert senki se szenvedjen közületek mint gyilkos, vagy tolvaj, vagy gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó: Ha pedig mint keresztyén [szened], ne szégyellje, sőt dicsőítse azért az Istent. Mert [itt] az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először mi rajtunk [kezdődik], mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz [is] alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? Annak okáért akik az Isten akaratóból szenvednek is, ajánlják [neki] lelküket mint hű teremőnek, jót cselekedvén. 1Pét 4:12-19.